

РЕШЕНИЕ

№ 3939

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1723** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 208](#) и [следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/](#), във връзка с [чл. 63 в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/](#).

Образувано е по касационна жалба на К. Н. П. чрез процесуалния си представител адв. Д. срещу Решение от 14.12.2021 г., постановено по НАХД № 11426/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 8-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-562/12.07.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на основание чл. 221, ал.1, т.4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) в качеството му на член на Съвета на директорите на [фирма], му е наложено наказание глоба в размер на 7 000 лв. за нарушение на чл.11б, ал.3, т. 2 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ЗППЦК.

В касационната жалба се излагат доводи за необоснованост и неправилност на въззивното решение. Сочи се, че наказателното постановление не е законосъобразно от материалноправна гледна точка, тъй като първоинстанционният съд погрешно е приел, че жалбоподателят има качеството на субект на задължението по чл. 11бб, ал.3, т. 2 във връзка с чл. 114, ал. 2 ЗППЦК. Изтъква се несъставомерност на деянието, както и неправилна преценка на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН с оглед незначителността или липсата на настъпили вредни последици. Иска се отмяна на решението и отмяна

на процесното наказателно постановление.

Ответникът по касация – Комисията за финансов надзор чрез процесуален представител юрк. С. оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Излага подробни доводи в депозираните писмени бележки. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита решението на районния съд за правилно, а подадената касационна жалба за неоснователна.

Административен съд – София - град, Х. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема следните установени от въззивния съд факти:

В хода на извършена документна проверка на място в КФН от мл.експерт Ф. е установено, че лицето К. П. в качеството му на член на СД [фирма] не е представил в Комисията за финансов надзор (КФН) протокол от заседанието проведено на 24.09.2020 г., обективиращо овластително решение по чл.114, ал.2 от ЗППЦК за сключване на сделка между [фирма] и [фирма]. На 24.09.2020 г. било проведено заседание на [фирма], с което е прието решение по чл.114, ал.2 от ЗППЦК. В протокола от заседанието било отразено, че лицето К. Н. П. е редовно уведомен за заседанието и че е дал съгласие за вземане на решение по точка едно от дневния му ред, но поради ангажименти не е могъл да присъства на него. На заседанието е взето решение да се сключи договор за покупка на недвижим имот от страна на дружеството, като било единодушно прието решение изпълнителният директор на дружеството да извърши всички необходими действия за сключване на сделката.

При извършване на проверката мл.експерт Ф. установила, че в КФН не е представен протоколът от събранието, който обективира овластителното решение по чл. 114, ал. 2 ЗППЦК в срок до 30.09.2020 г.

Въз основа на констатираното мл.експерт Ф. е съставила АУАН, в който описва фактическите си констатации и квалифицира извършеното от К. Н. П. като нарушение на чл. 116б, ал. 3, т. 2 във връзка с чл. 114, ал. 2 ЗППЦК. Актът бил връчен на упълномощен представител. Въз основа на АУАН е било издадено НП № Р-10-562/12.07.2021 г., с което на К. Н. П. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 7000 /седем хиляди/ лв.

Тази фактическа обстановка СРС, приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката и събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства.

За да постанови този резултат районният съд е приел, че НП е издадено от компетентен орган, в предвидените в ЗАНН срокове и съдържа всички реквизити, предвидени в [чл. 57 от ЗАНН](#). Приел е също така, че ангажирането на административнонаказателната отговорност на члена на СД е законосъобразно и от материалноправна гледна точка, поради което е потвърдил издаденото наказателно постановление в цялост.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

По смисъла на чл.220 от АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Не се спори между страните, че [фирма] притежава статут на публично дружество, вписано е под № РГ-05-164 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл.30, ал.1 от Закона за Комисията за финансов надзор, чиито акции са допуснати до търговия на регулиран пазар, поради което се явява адресат на разпоредбите на ЗППЦК и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Съгласно чл.114, ал.2 от ЗППЦК сделките на публичното дружество с участието на заинтересовани лица, извън посочените в ал.1 на същата разпоредба, подлежат на предварително одобрение от управителния орган на дружеството. Установено е по делото, че г-н И. Д. Д. - изпълнителен директор на [фирма], [населено място] – продавач по договора за покупко-продажба на недвижим имот е член на СД на [фирма] – купувач по договора, поради което е необходимо сделката да бъде одобрена от СД на дружеството, на основание чл.114, ал.3ЗППЦК. Това задължение на разпоредбите на ЗППЦК е изпълнено с взетото решение на управителния орган на дружеството на заседанието проведено на 24.09.2020 г. В Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел към Агенцията по вписванията, като управителен орган на публичното дружество е вписан Съвет на директорите, сред които е и К. Н. П.. Безспорно по делото се установява, че К. Н. П. е член на СД на [фирма] и като такъв се явява адресат на задължението по чл.116б, ал.3, т.2 от ЗППЦК да представи в КФН протокола от заседанието на управителния орган на публичното дружество за решението по чл.114, ал. 2 и 5 от ЗППЦК в срок до 30.09.2020 г. С неизпълнението на това задължение в законоустановения срок от страна на члена на СД - К. Н. П. безспорно се нарушава разпоредбата на чл.116б, ал.3, т.2 от ЗППЦК, поради което правилно районният съд е приел, че ангажирането на административнонаказателната отговорност е законосъобразно.

Налице е пълно съответствие между описанието на нарушението в АУАН и НП от една страна и дадената му правна квалификация по чл. 116б, ал. 3, т. 2 във връзка с чл. 114, ал. 2 ЗППЦК.

Напълно се споделят доводите на районния съд по приложението на чл.28 ЗАНН. Обстоятелството, че нарушението е първо за жалбоподателя, както и че не е присъствал на заседанието на СД е ирелевантно при преценката дали конкретното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност от други идентични нарушения. Задължението за спазване на разпоредбата на чл.116б, ал.3, т.2 от ЗППЦК се отнася до всички членове на управителния орган на дружеството, независимо дали са присъствали на заседанието.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, при съвкупна преценка на всички факти и доказателства по делото, въз основа на които съдът е формирал своите правни изводи.

Поради което и на основание чл.221, ал.2 от АПК в правомощията на касационната инстанция е да препрати към мотивите на първоинстанционния съд, които напълно се споделят от настоящия касационен състав.

По изложените съображения Административен съд София – град, X. касационен състав, приема, че не са налице касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 от НПК за неговата отмяната.

При този изход на спора и на основание чл.63д от ЗАНН, на ответника КФН следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд - София град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила Решение от 14.12.2021 г., постановено по НАХД № 11426/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 8-ми състав.

ОСЪЖДА К. Н. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на КФН сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноска за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.

Не съм съгласна с приетото в мотивите от мнозинството от съдебния състав, което несъгласие изразявам в настоящото особено мнение :

С разпоредбата на чл.116б, ал.3, т.2 от ЗППЦК е предвидено задължение на членовете на управителния орган на публичното дружество да представят в Комисията за финансов надзор (КФН) протокола от заседанието на управителния орган на публичното дружество, обективиращ овластителните решения по чл.114, ал.2 и 3 от ЗППЦК, в срок от 4 работни дни от датата на провеждане на заседанието. Безспорно по делото се установява, че К. Н. П. е член на СД на [фирма].

Съгласно правилото на чл. 235, ал.1 от Търговския закон членовете на съвета на директорите (СД) на акционерното дружество представляват дружеството колективно, освен ако уставът не предвижда друго, а съгласно ал.2 на същата разпоредба СД може да овласти едно или няколко лица от състава им да представлява дружеството. От представения по делото протокол от заседание на СД на дружеството е видно, че към процесния период изпълнителен член на [фирма] е членът на СД – Д. И. Т., като това обстоятелство се установява и от Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел към Агенцията по вписванията. Следователно изпълнителният член на СД е единствено този, който е имал задължението по чл.116б, ал.3, т.2 от ЗППЦК в срок до 30.09.2020 г. да представи в КФН протокола от заседанието на управителния орган на публичното дружество, в който са обективирани взетите решения по чл.114, ал. 2 и 5 от ЗППЦК, като с оглед изричното овластяване по чл.235, ал.2 ТЗ неизпълнението на това задължение от овластения член не може да бъде вменено в отговорност на останалите членове от управителния орган.

Действително в разпоредбата на чл.116б, ал. 3, т. 2 от ЗППЦК задължението е вменено на членовете на управителния орган и това е така, тъй като при акционерните дружества, както по-горе се посочи, членовете на съвета на директорите

представяват дружеството колективно, освен ако не е предвидено друго. Ето защо, ако някой от тях изпълни в срок задължението се приема, че то е изпълнено и обратното ако никой не го е изпълнил, отговорността е за всички членове на СД, тъй като те представляват колективно управителния орган. Поради тази причина в разпоредбата на чл.116б, ал. 3, т. 2 от ЗППЦК е употребена думата „членовете“, а не „всеки член“ на управителния орган, тъй като те представляват колективно управителния орган.

ЗППЦК е специален закон, който урежда изискванията към публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа, които изисквания са по-строги в сравнение с другите търговски дружества, но това в никакъв случай не означава, че спрямо тях не се прилагат уредените в ТЗ правила за представителство и управление на акционерните дружества. Да се приеме обратното, означава да не се зачете устава на тези публични дружества и съответно учреденото съгласно устава представителство и управление.

В случая сме в хипотезата, при която членовете на СД са овластили членът на СД – Д. И. Т. да представлява и управлява дружеството, тоест той се явява волеизявяващо лице на волеобразуващия орган, какъвто е управителния орган на дружеството. Това е така, тъй като в компетенциите на изпълнителния член на СД се включват действия по организиране и ръководство на дейността на дружеството, както и дейност, като волеизявяващ орган. Следователно на изпълнителния член на СД е задължението и отговорността да сведе до знанието на КФН за взетото овластително решение по чл.114, ал. 2 и 5 от ЗППЦК, като представи в срок до 30.09.2020 г. протокола от заседанието на СД, а не на всички членове на СД, които могат да бъдат п на брой.

СЪДИЯ: